

MARIAN GOŁĘBIEWSKI
ARCYBISKUP METROPOLITA WROCŁAWSKI

LIST PASTERSKI NA ROZPOCZĘCIE ROKU WIARY

Drodzy Archidiecezjanie!

Ojciec Święty Benedykt XVI postanowił ogłosić **ROK WIARY**, który rozpoczął się dnia 11 października 2012 roku, a zakończy się w Uroczystość naszego Pana Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Data rozpoczęcia **ROKU WIARY** jest związana z pięćdziesiątą rocznicą rozpoczęcia Soboru Watykańskiego II i dwudziestą rocznicą opublikowania Katechizmu Kościoła Katolickiego. Te dwa wydarzenia wywarły potężny wpływ na życie i działanie Kościoła powszechnego. Realizacja postanowień Soboru Watykańskiego II jest zadaniem na długie jeszcze lata misji Kościoła w świecie i w Polsce. Natomiast Katechizm Kościoła Katolickiego jest wyrazem wiary tego Kościoła i drogowskazem, którego mamy się trzymać w przeżywaniu wiary na co dzień.

Ogłoszenie **ROKU WIARY** skłania nas wszystkich do refleksji nad znaczeniem wiary chrześcijańskiej i jej właściwym rozumieniem. Jest też okazją do uświadomienia sobie wymagań i zobowiązań płynących z przyjętej wiary. Stanowi wreszcie wezwanie do większej troski o wiarę i jej prawidłowy rozwój.

1. Znaczenie wiary chrześcijańskiej

Wiara odgrywa wielką rolę w życiu ludzkiej osoby. Przede wszystkim jest ona konieczna do osiągnięcia największego dobra, jakim jest zbawienie wieczne. Pan Jezus mówi: „Cóż bowiem za korzyść stanowi dla człowieka zyskać świat cały, a swoją duszę utracić? Bo coż może człowiek dać w zamian za swoją duszę?” (Mk 8,36). A w przypowieści o bogatym człowieku, któremu obrodziło pole i chciał budować większe spichlerze, aby jeść, pić i używać przez długie lata, wypowiada słowa: „Głupcze, jeszcze tej nocy zażądają twojej duszy od ciebie; komu więc przypadnie to, coś przygotował?” (Łk 12,20). Wiara pozwala nam odkrywać nowe

horyzonty życia i uzdalnia do patrzenia w przyszłość poza granice doczesności. Przyjęcie wiary prowadzi do poznania i osiągnięcia prawdziwego dobra, to jest pełni życia, które ma się stać udziałem każdego człowieka, ponieważ Pan Bóg pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy (por. 1Tm 2,4). Ale tylko ten, „kto uwierzy i przyjmie chrzest będzie zbawiony, a kto nie uwierzy będzie potępiony” (Mk 16,16). Tak więc, wiara nadaje sens życiu człowieka i otwiera drogę zbawienia wiecznego.

Wiara chrześcijańska daje też moc do dobrego przeżywania naszej codzienności i do uczciwego wypełniania wszystkich obowiązków, a w chwilach trudnych daje siłę do rozwiązywania problemów i nie poddawania się przygnębieniu lub rozpacz. Jest ostatecznie źródłem życia w miłości i źródłem prawdziwej radości.

2. Właściwe rozumienie wiary

Sobór Watykański II przypomina, że wiara chrześcijańska jest przede wszystkim żywą relacją z Jezusem Chrystusem naszym Panem i Zbawicielem. On pierwszy nas wzywa, powołuje i przyciąga do wspólnoty życia z Trójjedynym Bogiem Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Bez osobistego spotkania z Jezusem Chrystusem i bez przyjaźni z Nim nie ma prawdziwej wiary. Wiara rodzi się ze słuchania Jego głosu, zgodnie ze słowami św. Pawła: „Jakże mieli uwierzyć w Tego, którego nie słyszeli? (...) Ale nie wszyscy dali posłuch Ewangelii. Izajasz bowiem mówi: *Panie, któż uwierzył temu, co od nas usłyszał?* Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa” (Rz 10,14-17). Z kolei naszą odpowiedzią na głos Chrystusa i na Jego słowo jest posłuszeństwo wiary.

Papież Benedykt w Liście apostolskim *Porta fidei*, w którym ogłasza ROK WIARY, zwraca uwagę na treść wiary i na akt wiary. Poznawanie treści naszej wiary wymaga stałego i uważnego słuchania słowa Bożego, zapisanego na kartach Pisma Świętego i przekazywanego przez żywą Tradycję Kościoła. Jednak sama znajomość treści wiary nie wystarczy. Aby człowiek mógł odpowiedzieć aktem wiary na usłyszane słowo, konieczna jest moc Boża płynąca z sakramentów Kościoła, przede wszystkim z Eucharystii. W ten sposób wiara może być przyjmowana sercem i wyznawana ustami (por. Rz 10,10).

3. Wymagania płynące z wiary

Przyjęcie wiary stawia przed nami konkretne wymagania. Przede wszystkim zobowiązuje nas do nowego stylu życia na wzór naszego Pana Jezusa Chrystusa. Pan

Jezus żył tym wszystkim, czego nauczał. Swoją naukę zbawienia wprowadzał w czyn. Dlatego mamy Go naśladować i od Niego uczyć się życia wiary zgodnie z Ewangelią. On nam w wierze przewodzi. Dlatego idąc za Panem Jezusem mamy się ciągle nawracać i przemieniać.

Przyjęcie wiary i chrztu zobowiązuje każdego z nas do wyrzekania się szatana i wszelkiego zła, które przybiera często maskę pozornego dobra. Chrzt dzieci wymaga od rodziców i chrzestnych stałej troski o ich wychowanie w wierze przez żywy przykład chrześcijańskiego życia. Wiara musi być nauczana i wyjaśniana. Dlatego konieczna jest katecheza, która powinna obejmować wszystkie okresy życia człowieka wierzącego. Oprócz katechezy dzieci i młodzieży, niezbędna jest katecheza dorosłych, zwłaszcza rodziców, którzy stają się pierwszymi katechetami dla swoich dzieci. Należy przy tym pamiętać, że bardziej niż słowa i pouczenia potrzebne jest własne świadectwo wiary.

Wiara chrześcijańska jest wiarą wspólnotową. Dlatego wymaga przeżywania jej w liturgii i nabożeństwach. Słowo Boże napomina nas, abyśmy nie zaniedbywali wspólnych zebrań na modlitwę i celebrację naszej wiary (por. Hbr 10,25).

4. Troska o rozwój wiary

Wiara chrześcijańska jest nazywana drogą, ponieważ musi się rozwijać, dojrzewać i wzrastać. Od wiary otrzymanej w załączku na chrzcie musi się stawać wiarą w pełni rozumną i posłuszną woli Bożej. Słowo Boże mówi o Panu Jezusie, że „zapoczątkował nam drogę nową i żywą, przez zasłonę, to jest przez ciało swoje” (Hbr 10,20). I dalej jest mowa o tym, że mamy „przystępować do Niego z sercem prawym, wiarą pełną, oczyszczeni na duszy od wszelkiego zła świadomego i obmyci na ciele wodą czystą” (Hbr 10,22). Błogosławiony Jan Paweł II mówił też o pielgrzymce wiary (*itinerarium fidei*), którą powinien podążać lud Boży, jak podążała nią Niepokalana Dziewica Maryja.

Dojrzewanie na drodze wiary wymaga naszego osobistego zaangażowania. Otrzymany od Boga dar wiary potrzebuje współpracy ludzkiej osoby, aby został pomnożony jak ewangeliczne talenty, o których mówi Pan Jezus w przypowieści. Daru wiary nie można zakopać w ziemi. Słowo Boże zachęca nas: „Zabiegaj o wiarę (...) wraz z tymi, którzy wzywają Pana czystym sercem” (2Tm 2,22).

W pielgrzymce wiary potrzebne są także chwile próby. Pan Jezus mówi otwarcie do swoich uczniów o prześladowaniach z Jego powodu. W chwilach próby wiara się umacnia, jak wiara Abrahama, który zawierzył Bogu nawet wbrew nadziei. Przykładem takiej wiary jest przede wszystkim Niepokalana Dziewica Maryja stojąca

pod krzyżem. Patrząc na śmierć swojego Syna nie załamała się ani zwątpiła, lecz mocno wierzyła w Jego zwycięstwo nad ludzkim złem i śmiercią. Dlatego właśnie Jej, Matce naszego Pana i naszej Matce chcemy zawierzyć siebie w ROKU WIARY i prosić Ją o pomoc w dojrzewaniu wiary każdego z nas.

Zachęcam Was, Bracia i Siostry, do mężnego wyznawania wiary. Niech „wyznanie wiary” w formie nicejsko-konstantynopolińskiej będzie istotnym elementem w przeżywaniu przez nas ROKU WIARY. Pamiętajmy przy tym, że „wiara bez uczynków jest martwa” (Jk 2,20). Proszę też Braci Kapłanów, aby wielkodusznie podjęli inicjatywy duszpasterskie związane z tym szczególnym rokiem.

Wszystkim z serca udzielam pasterskiego błogosławieństwa:
W Imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

+ Marian Gołębiowski
Arcybiskup Metropolita Wrocławski

Dan we Wrocławiu,
we wspomnienie św. Teresy od Dzieciątka Jezus,
dnia 1 października, R.P. 2012

KURIA METROPOLITALNA WROCLAWSKA

L.dz. 1174 /2012

ZARZADZENIE

Powyższy LIST PASTERSKI J.E. Księdza Arcybiskupa Metropolity należy odczytać we wszystkich kościołach i kaplicach Archidiecezji Wrocławskiej w niedzielę 14 października 2012 roku.

Wrocław, 2.10.2012 r.

+ Andrzej Siemieniowski
WIKARIUSZ GENERALNY